

вѣщи които не сж въ състояніе да познаѣтъ тѣхното съвършенство. |

Костенытъ.

Цане на име, едно момче бѣше много лакомо, и отъ дѣто му минеше парѣ на рѣжѣтъ тутакъ си тичаше да ги прахосваше по лакомитѣ си. Единъ день, като отивалъ на нѣкъдѣ, срѣща одного че продавалъ костены, а той не былъ виждалъ до тогазъ костены; попытва продавачтъ сладки ли сж. “О, казалъ продавачтъ, сладки не, ами като медъ, а пакъ да ги опеченъ въ горещъ пепель ставатъ като шекеръ.” Цане си отива у дома си, извардва да нема никой въ готварницѣтъ, и зема та зарава костенытъ въ пепельтъ, които подиръ малко зематъ и да църтятъ. Това възблагодарило нашійтъ лакомникъ и за да ся опежѣтъ ужъ по-скоро костенытъ, зель чѣ турилъ и нѣколко запалены вжглени и хванѣлъ да духѣ да ги распала още; но внезапно съ едно шумно изгърмаваніе пукнува единъ отъ костенытъ, распрѣсва вжгленты и пепельтъ тѣй силно, щото Цане както былъ тѣй наведежъ, напѣлва му очитѣ и пазвѣтъ пе-